

2 0 1 4.

Világosság és Élet

a hatvani Egyházközség lapja

KARÁCSONY

VÁRAKOZZUNK, KÉSZÜLJÜNK CSENDENBEN, JÉZUS FOGADÁSÁRA!

Testvérek! Mindnyájunknak van egy magányos élete, még akkor is, ha van család és alapjában minden rendben van az életünkben. Mivel emberek vagyunk, ezért nehéz megúszni a földi életünket próbák nélkül, és ezek a próbatételek, ráncokat hagynak az arcunkon, és fájdalmat a lelkünkben. Mi sokszor, kiáltunk a mélységből Istenhez segítségért. Ez a mélység és ez az elkeseredés lehet azért, mert elvesztettünk valakit, akit szerettünk, vagy csalódtunk valakiben, akiben megbíztunk, és ezért nehéz az életünk. Sokszor várjuk életünk jobbra fordulását, de az nem akar eljönni. Sokan, Istent hibáztatják életük nehézségei miatt. Nem tudnak csendben várakozni, zúgolódnak, vagy elhagyják Istent. Biblia szerint: „Jó hallgatni Istenre és csendben várni szabadítását”. (Jeremiás 3, 22 - 26) A csendes várakozásban benne van az ember reménye, még akkor is, ha nem látszik a megoldás. Gondoljunk Szent Józsefre, neki is voltak gondterhelt napjai, amikor megtudta, hogy jegyese, Mária áldott állapotban van úgy, hogy nem éltek házasságban. Mi lehetett a lelkében? Talán szégyen, megaláztatás, vagy az életből való kiábrándulás azon a napon, amikor megtudta, hogy Mária gyermeket vár. Szent József, nem intézkedik azonnal, nem küldi el Máriát, hanem csendesen várakozik. Jó lecke ez, számunkra is, hiszen mi, ha másként nem, legalább szavakkal rendszerint elpanaszoljuk valakinek, bizony, még vádakat, jeleneteket, veszekedéseket is elhangzanak, de ezekben nincs ott a megoldás. Tehát, nagy dolog, amikor valaki tud csendben várni! Higgyük el, mindig kapunk segítséget, ahogyan József is kapott segítséget. Nekünk, ma élő embereknek, a segítség Jézus. Izaiás próféta könyvében a Jézus szó, azt jelenti, hogy Isten velünk van. Ha Isten velünk van, akkor lehetnek a körülmények mostohák, lehetnek a kilátások sötétek, mégis van reményünk. „Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk? (Róm. 8, 31) Ha Isten velünk van, akkor a reménység is itt van velünk, és nem lehet reménytelen az életünk, még a sötét, kilátástalanságban sem. Ennek azonban a fordítottja is igaz. Ahol Istenben nem hisznek, ahol a hitet feladják, vagy megtagadják, ott megszűnik az igazi élet. Karácsony azért van, hogy emlékeztetünkbe idézze: Isten jött hozzánk, hogy Ő maga legyen velünk. Jézus, aki Betlehemben született és Názáretben nőtt fel, kell, hogy reményt adjon nekünk! Ő, a félelmeinktől akar megszabadítani, és a jövőt akarja megmutatni nekünk. Azt akarja, hogy a mi higgyünk Istenben. (Péter 1 levele: 1, 21) Szítsuk fel a hitet magunkban! Higgyük el, hogy a hívő ember nincs egyedül, s ezért még az élet nehézségeiben sem reménytelen a jövő számunkra. Isten közöttünk van, és ez azt jelenti, hogy eggyel többen vagyunk. Eggyel többen vagyunk a családban, a templomban, az utcán, a munkahelyen, az iskolában. Még akkor is köztünk van, amikor tagadjuk Őt, akkor is, ha elfelejtkezünk róla, és még akkor is, mikor azt szeretnénk, hogy ne nézzen oda, hogyan is élünk. Jézus, azért jött közénk, hogy felébredjünk. Rádöbbenjünk arra, hogy az életünk itt a földön véges. Ő nélküle elveszíti minden az értelmét. Mi, Isten nagy jóságát, türelmét, végtelen szeretetét tapasztalhatjuk meg Jézusban, születése ünnepén is, és minden nap. Karácsonykor, Ő van a középpontban, és mindig is Ő lesz. Ezért hát, Jézus legyen az mi életünk középpontja is. A Karácsony lényege, hogy Isten tudatni akarja, hogy Ő előbb szeretett minket, mint mi azt gondolnánk. Egyet kér: hogy úgy szeressük egymást, ahogyan Ő szeret minket!

Köszönjük meg Jézus közénk való eljövételét!

Éljünk szeretetben, és várjuk csendes imádságos, hálás lélekkel.

**Szeretettel kívánunk, örömteli, kegyelemben gazdag Karácsonyt, és Boldog Új Esztendőt,
kedves Mindnyájunknak és Családtagjaiknak!**

Gesztesi Imre püspöki tanácsos kisegítő

Koza József prépost, kanonok plébános

A Karácsony megnyugtatja az igaz ünneplőt!

A karácsony az embereknek, mind a mai napig a legkedvesebb ünnepe, és képes megmozgatni minden embert. Karácsony a szeretet kifejeződése kíván lenni, a kölcsönös ajándékozás, a családi összejövetelek formájában is. Látjuk, azt is, hogy milyen nagy különbség van a Karácsony igazi értelmét ünneplők, ill. a nem igazi értelmét ünneplők között. Aki a Karácsony igazi értelmét érzi, az a felállított karácsonyfát díszíteni kezdi, este, köszönti Jézust és hálát ad a családjával együtt. Ilyenkor az igazi Karácsonyt ünneplők lelke csodák csodájára, megnyugszik, mert megérzi a Karácsony lényegét: Jézus Krisztust.

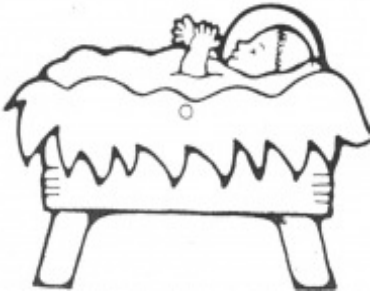
A Karácsony megnyugtatja az igaz ünneplőt! Nézd csak, itt van, megszületett Betlehemben az akinek már gyermekként sem volt számára hely, és később is sokan életére törtek, sőt keresztre is feszítették, de évek múlva már a római birodalomban építettek neki templomokat. Nézd ezt a gyermeket, milyen egyszerű és tiszta, telve van Isten szeretetével! Te is ilyen egyszerű és tiszta gyermek voltál, és lásd, hova jutottál? Felejtkezz el a sérelmeidről, az igazadról, az érkeidről és legyél újra tiszta! Ha csak arra gondolunk, honnan is indultunk mindnyájan, tele hittel, derűvel, bizakodással és lett belőle depresszió és egymás vádolása, harc, aminek nem látjuk a végét. Mivé lett az élet! Igen, Jézus nélkül, minden élet romossá lesz. Sokan már nem tudják kicsoda Jézus Krisztus, de azt tudják, hogy otthon karácsonykor halat, töltött káposztát, jó süteményeket fognak enni a családjukkal. Az emberi szeretet legfeljebb arra képes, ami a karácsonyi hagyomány, hogy ilyenkor néhány napig hallgatnak a fegyverek. Karácsonykor nem lönek az emberek, de a puska a lélekben marad. Az emberi szeretet erre képes. Ma nem lövünk, majd holnap. Ma nem támadunk, mert karácsony van, és ünnepeljük a magunk szeretetét, de rendbe hozzuk a fegyvereinket. Nem kellene a házasságban, munkahelyen, iskolában, az életben, inkább békességben, boldogságban élni? Pedig ez nyugtatna meg inkább mindnyájunkat, hisz az ember szíve mélyén arra vágyik, hogy szeressék. Az nyugtatna meg mindnyájunkat, ha mindenik eljutna egyszer a szeretet állapotába, és ki tudná mondani, de jó, hogy tudok igazán szeretni. Milyen jó úgy élni, ha nem bosszantok másokat, és nem fárasztom mindig a körülöttem élőket. Olyan jó, csak örömet szerezni. Ha Karácsonykor sem feledkezzünk el Jézus Krisztusról, ha Ő nem tűnik el végleg életünkben, ha megmarad mindig bennünk a Karácsony, akkor megmarad a szeretet is! Higgyük, hogy Ő itt van, közel van, még a legközelebbi családtagnál, rokonnál is közelebb, hiszen erről szól a Karácsony. Mennyei Atyánk, Megváltónak küldte Jézust - e világba azért, hogy jobbá tegye, üdvözítse az embert. Jézus, arra tanít minket, hogy boldog élet csak a szeretetben és szolgálatban van! Ha emberek, akik közel élnek egymáshoz, legalább naponta jók lennének egymáshoz, és nem hánytorgatnák fel egymásnak a hiányosságait, mulasztásait, hanem derűsen vennék azt, amire ingerülten szoktak reagálni, már egészen másként nézne ki az élet. De ha nem éljük a szeretetet, maradunk továbbra is szegények. Aki a szeretetet, mint ajándékot visszautasítja, aki nem éli a szeretetet, azon nem lehet segíteni. Azt a küldetést kaptuk Istentől, hogy szeressünk! Fogadjuk be Isten szeretetét, és engedjük, hogy Jézus szeretete áradjon általunk másokra. Higgyük el, hogy Jézus nélkül semmi jóra nem leszünk képesek! Akkor leszünk igazán gazdagok, ha mi közvetíteni tudjuk Isten szeretetét, amely Jézus Krisztusban van! Kérjük Jézust, aki tud nekünk olyan lelket adni, ami önzetlen, szelíd, derűs, akkor jobban fogjuk érteni a Jézus eljövételét és magunk életét is! Karácsonykor a Megváltó Jézus adja nekünk önmagát, és az aki valódi közösségben van Ővele, azt megmenti az örökkévalóság számára. Megváltó Jézusunk szeretetet hozott nekünk, Isten szeretetét. E szeretet által és miatt, legyünk igazán boldogok! Van már örök életük. Isten egy kis gyermekben hajolt le hozzánk, hogy felemeljen minket magához. Ez megnyugtat mindnyájunkat, akik szeretettel, igazán ünneplünk!

József, az ács nézi őket, jó Istennek hálát ad,
Boldog, hogy így együtt lehet egymással a kis család.
Bármennyit kell szenvedniök, a szeretet erőt ad.
S akik hűek, akik bíznak, Isten azokkal marad.

(Gábor Éva: Kicsi Jézus (részlet)

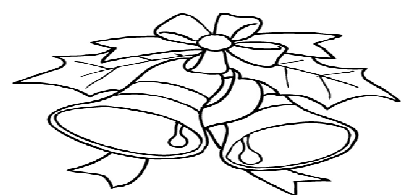
A jászolnál van az érintkezője, az örök életnek és a mulandó világnak!

Rengeteg hírt hallunk naponta. El kell döntenünk, melyik hírt fogadjuk be. Legtöbbször csak rossz híreket hallunk és a rossz hírek maradnak bennünk, azokat megjegyezzük. Rohanó életünkben sajnos a legjobb hír, hogy Jézus megszületett erre a földre, valahol elveszett. Elveszett, mert sok minden jobban érdekel bennünket. Karácsonyra készülve, látjuk ennek igaz voltát. A bevásárlás, a mindent el kell készíteni az ünnepre, leszívja testi - lelki energiánkat, és a túlzott készülődés miatt, karácsonyra elfáradunk, és nem is tudunk igazán ünnepelni.

Isten elénk állít egy istállót, ahol Szent Józsefnek, és Szűz Máriának semmi ideje nem volt a túlzott készülötre. Ez azt mutatja, elég a kevesebb is, csak lélekben legyen ott, ahol lennem kell, és akkor, a legszegényebb ajándékokban is, megláthatom az Istent. Jézus Krisztust megtaláljuk, megláthatjuk ott, ahol élünk, hisz Ő a forrása minden jónak, szépnek, békének és boldogságnak. Jézus, nem csak jó, hanem Ő maga a teljes jóság, szeretet és arra vágyik, hogy az Ő jóságát, szeretetét megossza minden emberrel. A jósága, a szeretete vonzza az embereket, a jászolhoz. Aki odamegy a jászolhoz, az már tudja, mit lesz onnan érdemes elvinni, és tovább is adni. „Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved kéréseit! Ez a zsoltáridézet, (Zsolt 37,4) a gyönyörködésre biztat fogcsikorgató teljesítmény helyett. Élhet valaki száz évig is, ha nem tud gyönyörködni az Úrban! Manapság, nem igen tudunk gyönyörködni semmiben, mert nem tudunk megállni, még egy kicsit sem. Ezért nem is vesszük észre a szépet, a jót. A gyönyörködés, egy belső magatartás, ami ha hiányzik, akkor sok minden fog hiányozni az életből. Aki viszont, tud csodálkozni a teremtett világ szépségén, aki tud azon gondolkodni, hogy ez az egész élet, valami nagy - nagy tervnek a része, ahogyan tejútrendszerek és a bennük világító csillagok, vagy a Nap, az már tudja, hogy Isten a világmindenség alkotója. Az emberek nagy része nem csodálkozik rá az Istenre, és azok nem is fogják megtartani Őt életükben. Mondhatnánk azt, hogy nem látják meg soha, hogy az Isten mennyire szereti őket. Sokan nem tudják, hogy az életük boldogtalanságának forrása tulajdonképpen azért van, mert nem tudnak, ott a jászolnál rácsodálkozni az Istenre, aki Jézusban ide született közénk, és aki itt van velünk. Tudjátok Testvérek, az az ember, aki nem hisz abban, hogy Isten szereti őt, és létezik Isten országa, ahonnan Jézus Krisztus, a mennyei Atya Fia eljött közénk, az csak a jelenben akar mindent elérni. Az itt és most akar mindent. Az az ember, aki nem hiszi azt, hogy van az életének folytatása, az ezalatt a néhány földi év, évtized alatt akar mindent magának megszerezni. Az ilyen ember, soha nem áll meg csodálkozva a karácsonyi jászolnál, és soha nem gondolkodott el a jövőjén! Amikor valaki nem tud gyönyörködni az Úrban, akkor csak magát fogja egy életen át ünnepelni! Jézus Krisztus, alázatosan jött közénk. Ezért a közénk való eljövetele, már magába véve is végtelen értékű lett. A megjelenése öröm, boldogság. Isten nem csak emberré lett, de a legkiszolgáltatottabb módon, az emberi szenvedésnek kínjait szinte születése pillanatától zúgolódás nélkül élte itt köztünk. Ezért nem csak Karácsonykor, de egy életen át, kell szeretnünk Jézust. Most Karácsonykor vegyük észre, ott a jászolnál, hogy Jézus mindig a javunkat akarja, nem pedig azért jött, hogy önkényeskedjen felettünk. Isten az, aki még soha nem hagyott cserben senkit! A betlehemi jászol a kiindulópontja, Isten végtelen szeretetének. A betlehemi jászolnál, újra világossá kell tenni a magunk számára, hogy Isten jót akar nekünk. Induljunk majd el innen evvel a felismeréssel, és akkor minden küzdelmünkben, próbatételben, vagy amikor fogy az erőnk, észre is fogjuk venni, mennyire nagy szükségünk van, Jézusra, és Isten szeretetére. Mivel a jászolnál van az érintkezője, az örök életnek és a mulandó világnak, ezért, vigyük magunkkal innen Jézust, hadd legyen ott az életünkben, és a családjuk életében!

*Dobogjon hát minden szív, jön az imádságos éj...!
Aki bűnös vagy, te se félj, bánatod elébe vidd!
Mert mindenki jó lehet, aki látja a jelet,
- Aki hinni akar, hisz, s láthatja a Kisdedet!
(Kertész László)*

Nagy örömet hirdetett az angyal, a pásztoroknak...

De vajon csak nekik hirdette ez örömet az angyal?
Csak a pásztoroknak volt örvendetes Jézus Krisztus születése?
Nagy örömet hirdetek nektek, mely öröme lesz minden népnek, mondta az angyal. Minden népnek, tehát nekünk is örömet hirdetett.
Azért olyan örvendetes nekünk Jézus Krisztus születése, mert az Isten jött le közénk, Jézus Krisztusban.

Nagyon tud örülni egy szegény, rászoruló ember, ha olyan valaki jön hozzá, aki tud neki, tud rajta segíteni. Aki szól hozzá. Akit érdekel az élete, a bajai, fájdalmai, szívének keserőségei, és nem érzéketlen, a nehéz sorsa iránt, hanem részvéttel van iránta, még könnyet is ejt. Aki szavával vigasztalni, tanácsával segíteni igyekszik. Biztos, hogy ez a szegény ember, emlékezne erre a pillanatra, élte végéig. Hálás szívvel áldaná, hogy milyen nagy kegyelem egész életére, ennek az embernek az eljövetele. Karácsony öröme azért van bennünk is, mert az Isten, Fia Jézus Krisztus által leereszkedett hozzánk, meglátogatott minket. Elcsodálkozhatunk azon, milyen Isten, aki ilyen szegényen jött közénk, még szállása sem volt? Hely, csak egy istállóban akadt számára, ahol az állatok adták a meleget, de, ha tudjuk, hogy mindez azért történt így, mert Jézus Krisztus, az élet terheit hordozó, bűnös, mindennapi emberekhez, hozzánk jött el, akkor öröm fog szívünkbe költözni. Igen, öröm, mert Betlehem istállójában maga Jézus Krisztus, a minket szerető Istennek egyszülött Fia, jött hozzánk, keresett fel bennünket, bűnben gazdagokat. Az Isten jött közénk, kinek szeretete jósága és végtelen kegyelme akar életet, áldást, erőt adni, lelkünknek, testünknek. Jézus Krisztus azért jött el, hogy visszaállítsa az Istennel megromlott kapcsolatunkat. Jézus Krisztus nem enged elcsüggedni, nehéz, gondterhelt óráinkban vigasztal, és a bűneiből segít felkelnünk. Megért és megbocsát, ha kérjük! A szerető Isten jött közénk, keresett fel bennünket, szent Fia által, a betlehemi istállóban, ahová a királyok keze nem ért el. Istállóban született, hogy megszegyenítse a gazdagokat. Áldásait osztja, megkönnyíti életét azoknak, akik a bűntől roskadoznak, és hívja magához az eltévedt embereket. Jézus Krisztus sok áldást ad reánk, kegyelmének bőségével részesít minden nap. Ezért van nekünk is örömünk, és ahogyan az angyalok hirdették a pásztoroknak az örömet nekünk is tudni kell továbbadni! Nagy örömünk van azért, mert az Isten, magára veszi az emberi testet, szűk határok közé zárkózik, emberi testbe öltözik, mert velünk akar élni. Jézus Krisztus nem szégyellt testvérünké lenni, nem szégyellt a legutolsó, legbűnösebb emberhez leereszkedni. Választhatott volna gazdagabb nevelőapát, vagy gazdag édesanyát, de Ő e helyett, egy szegény szüzet, Máriát választotta édesanyjának, Józsefet nevelőapjának. Születhetett volna fényes palotában, de születéshelyül egy romos istállót szemelt ki magának. Puha bársony közé hajthatta volna álmra fejét, de Ő a szénán, állatok között akart feküdni. S miért tette ezt? Azért, hogy megmutassa, az ember értékét nem a pénz, vagy a külsőségek adják. Szegénynek született, hogy a szegényeknek is kedvet adjon az élethez. Ő reményt akar önteni azokba, akik fárasztó harcot vívnak az életükért, akiknek nincs hol lakni, vagy nincs betevő falat kenyér sem. „A rókának odúja van, az ég madarainak fészke, de az ember fiának nincs, hova lehajtania fejét.” (Mt. 8,20) Jézus szomorú szavait meg kellene hallanunk, és egyszerű életét tudnunk kellene élni, ahogyan szűz Mária és szent József is élte. Mi se szégyelljük Jézust, aki szegényen jött közénk, minket megváltani, és testvérünké lenni, hanem adjunk hálát Neki földi születéséért. Kérjük minden nap, hogy adja reánk, családjainkra, barátainkra, közösségeinkre, világunkra ma is áldását, a szent Szívének szeretete által, és gyűjtsa fel a mi szívünk szeretetét is iránta, hogy minden szavunk, tettünk, gondolatunk, az Ő dicsőségét magasztalja és áldja. Nagyon kell szeretni Jézust, aki nem szégyell minket bűnös testvéreit! Ő szeret akkor is, ha nem vagyunk érdemesek rá, és a saját életével fedi be lelkünk - testünk minden bűnét, tisztátalanságát. A pásztoroknak, angyalok által elvitt jó hír, legyen számunkra is oly vigasztalás, mely minden szomorúságunkat eloszlatja! Csatlakozzunk az éneklő angyalsereghez, és szívünkől adva hálát énekeljük mi is: „Dicsőség a magasban Istennek!” (Lukács 2,14.)

Üdvözlégy, kis Jézus, reménységünk,
aki ma váltságot hoztál nekünk.
Meghoytad az igaz hit világát,
megnyitád szent Atyád mennyországát.

(SZVU (32))